

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

IX. évfolyam, 38. szám

2020. április 14

Költőnap

Maradj otthon! 1.02

Fura volt az elmúlt hét. Két éjszaka is szuperholdat láthattunk, ráadásul nagypénteken böjti szél fújt (tavaszi szél vizet áraszt, ezt játszotta az összes közmédia, egy nagy tőröst, homokot hord), szombaton pedig a költészet napja és ráadásul húsvét. Ja! És meghosszabbították a kijárási korlátozást.

Ha már korlátozás, talán a virtuális térben unaloműzés címén többen kattintottak a számtalan programra, ami próbálta a költészet napi rendezvények elmaradását pótolni. Talán egy-két fiatal is bepróbálkozott, netán pár vasutas kolléga is.

Miért épp József Attila születésnapja lett a magyar költészet napja, azt nehéz lenne kideríteni, de az biztos, hogy szerintem telitalálat volt Kádárék választása.

Az én (mi) korosztályom (50+) még úgy nőtt fel, hogy volt egy-két, talán több standard vers vagy idézet, amit bármikor kapásból kellett tudni, ha év végén nem akartunk a pótvizsgán gondolkodni. Be kell vallanom, nekem ez nem okozott soha nehézséget. Szerettem olvasni és a verseket is kedveltem. Talán az fogott meg a költészetben, hogy pár szóban is el tudtak tudni mondani annyi mindent, amit egy hétköznapi ember egy óra alatt sem. Ráadásul, ha más a hangulatod, talán ugyanaz a pár sor egészen mást is jelenthet, mint első olvasatban. Karanténban meg pláne.

Most, ezekben a pandémiás időkben talán mi is rádöbbenünk, hogy hiába vagyunk mi, emberek, a tápláléklánc csúcsán, egy parányi láthatatlan ellenség is a padlóra küldheti az egész emberiséget. És ki tudja még, mi mindenre kell majd rádöbbennünk...

Szerintem, ha már költészet napja volt, és koronavírus van, egy József Attila idézet, ami a mostani helyzetre illik, és figyelmeztet:

„Barátom, drága, szerelmes barátom
Akár borzalmas, akár nagyszerű,
Nem én kiáltok, a föld dübörög.”

Márta István

4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, 03/33-48, mobil: 30-386-6083, 20-286-1440,
E-mail: zhtk@vysz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Az út elején

Vannak dolgok, melyeket nagyon nehéz megfogni, értelmezni, sok minden csak a misztikum homályában létezik. Ilyenek például húsvét napjai, különösen Jézus feltámadása, ami legtöbbszörnek egy misztérium: legyen akár hívő, akár ateista az ember, ez mindenki számára egy olyan titok, ami túlmutat az emberi értelem határain.

Ráadásul most egy olyan húsvét után vagyunk, amelyet így valószínűleg sosem élünk meg még. A hívő ember megpróbálhatta átélni a négy fal között, esetleg a tévé előtt a misztikumot. Aki pedig sosem

bíbelődött a vallással, most a szokásos kirándulás helyett akár el is gondolkodhatott életének jelenén, jövőjén.

Mint ahogy egyébként mindannyian. Mert a szűkre szabott lehetőségek lassan kikényszerítik mindenkitől, legyen az beosztott, vezető vagy épp szakszervezetünk tisztségviselője, hogy vessen számot, és tervezzen újra! Mert azt már nagyjából sejtjük, más lesz a világ, más lesz az ország, mint azelőtt, ha egyszer véget ér a remélhetőleg átmeneti új rend. Sokan vannak, akiknek még a húsvétra sem volt szükség ehhez. Vagy azért mert már hetek óta otthonról dolgoznak, vagy azért, mert bejárnak, mint a vasutasok többsége, ám kényszerűségből ugyan, de sokszor másképp néznek a munkatársaikra, főnökeikre, egymásra. Próbálunk, persze gyakran a régi rend szerint viselkedni, de már nem nagyon megy. Viszont még az újat sem érezzük magunkénak, két szélsőség között görcsölünk, és fogalmunk sincs arról, mit várhatunk a holnaptól, a jövő héttől, a jövőtől.

Egyre inkább megmutatkozunk önmagunknak és egymásnak, a szűkebb családi körben és a munkahelyen csakúgy, mint útközben. Néha meglepődünk, sokszor bizonytalanok vagyunk, mit tegyünk és hogyan, máskor meg a szokatlan határozottságtól lassulunk le. Bárhogyan is van, már-már újra keressük önmagunkat, munkatársainkat, talán még szeretteinket is. És, ha vége lesz a mának, talán furcsán nézünk majd egymásra: hol vagyunk, valóban én vagyok, valóban ő az? Közben megpróbálunk megoldásokat találni olyasmire, amire senki nem tanított, amire soha példát nem láttunk magunk előtt. Vagy mégsem olyan „üres” volt az eddigi életünk?

Volt időnk megtanulni, mi az a becsület, az emberi tisztesség, aminek jelentése változatlan emberemlékezet óta. Megtanulhattuk, mi az a szeretet, hiszen szerettek, szeretünk és remélhetőleg ma is vannak, akik szeretnek bennünket. Megismertük a szerelmet, mert voltunk szerelmesek, néha talán manapság is, ha mégsem, akkor épp ideje! Voltunk sokszor őszinték, és voltak velünk is őszinték – pont most csaljunk, amikor a legnagyobb szükség

van az igazra? Tanulhattunk megbecsülést, hálát, tiszteletet, és azt is tudjuk, mi az a bizalom, és azt is, mi fán terem a kölcsönös bizalom.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Minden tudásnak, ismeretnek birtokában vagyunk ahhoz, hogy készülhessünk a jövőre, a ma még nagyon bizonytalan jövőre is. Mert legyen bármennyire más a jövő, mint a közelmúlt, amit tanultunk életünk során, a jövőben is érvényes lesz. Az előttünk álló nehéz hónapokban pedig lehet újra felfedezni, frissíteni tudásunkat és érzelmeinket egyaránt. Hogy ne érjen készületlenül a bánat, a betegség, de a szerelem, a boldogság és az öröm sem. Egyszóval az új élet, az új világ.

Tehát a készülethez minden adott, az értelmünk, az érzelmeink, és valahol ott kell lennie az akaratunknak is. És

itt van újra a tavasz is, nap, mint nap változva, ahogyan az életünk. De itt van, a természet sem adja fel, újra indul az élet, kezdődik ismét a jövő. Van eszünk, szívünk, lelkünk, és bár akaratlan, de már úton vagyunk. Bízunk, és fedezzük fel hát a misztériumot. Ezúttal a sajátunkat, de a hogyant mindenkinek magának kell kitalálnia: mert a bölcs hellének szerint a „misztérium” kívülálló számára nem látható, emberi szavakkal kifejezhetetlen.

Dolhai Józse

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

ICE, ICE BABY

Két részeg üldögél a kocsmában, és egyszer csak megszólal az egyik:

- Hé, öregem, láttál te már jégkockát lyukkal a közepén?
- Persze, haver. Máááár tizenöt éve nős vagyok...

VERSENYSZELLEM

Két szőke démon ül egy pazar szórakozóhelyen. Megszólal az egyik:

- Tudod, hogy holnap rendezik a városi szépségverseny döntőjét?
- Persze – mondja a másik – tegnap éjszaka már meg is nyertem...

Balogh Attila